

यात् प्रत्यागतं शूरं भार्याञ्च गतयौवनम्” चाण० ।

“प्रत्यागतयेव पुनस्तथैव” प्रा०त० ।

उद्+जङ्गितौ उत्थाने अक० । “इत्युद्गताः पौरवधूस-
खेभ्यः शृण्वन् कथाः” रघु० । उद्गमः । उत्क्रम्य गतो
च “जङ्गु” प्राणा ह्युद्गच्छन्ति यूनः स्पष्टिर आयाति” मनु० ।
अभि+आ+आभिसुख्येनागमने । “अभ्युद्गतास्ता वयमद्या
सर्वे” भा०आ० ८८अ० ।

प्रति+उद्+प्रतिजङ्गीकृत्य उत्थाने अक० । “तमागतमभिप्रेक्ष्य
प्रत्युद्गम्य परन्तपाः” भा०आ० १६८अ० । (आगवाङ्गा)
गतिभेदे सक० । “प्रत्युज्जगासातिथिमानिधेयः” । “प्रत्यु-
द्गतमिवासुषैः” । “प्रत्युद्गता पार्थिवधर्मपत्न्या” रघुः
“प्रत्युज्जगासागमनप्रतीतः” कुमा० ।

उप+उभोपगमने । “यहास्तसुपच्छन्ति सारमेया स्वा-
मिधम्” । “सदनसुपगतोऽहं पूर्वमभ्योजयनेः” प्रबोधच० ।
“सुप्रां मत्तां प्रमत्तां वा रहोयतोपगच्छति” मनुः ।
प्रतिज्ञायाम् उपगमः ।

अभि+उप+प्रतिज्ञायाम् स्वीकारे च । “वयमभ्युपगच्छाम
कृष्णेण त्वां प्रधर्षितम्” हरिवं० ३३अ० । अभ्युपगमः ।
आभिसुख्येन समोपगतौ च “गरुभभ्युपगच्छन्ति यशसेऽ-
र्थाय भाविनि !” भा० १२४अ० ।

नि+नियमेन प्राप्तौ । “हिते मित्वे निगतान् हन्ति वी-
रान्” ऋ० १०।१२२।५ । “निगतान् हननाय नियमेन
प्राप्तान्” भा० । निच् । निश्चयेन बोधने च निगमो वेदः ।
निगमकल्पतरोर्गलितं फलम् भाग० १।१।२ । उक्त-
स्यार्थस्योपसंहारे च निगमनशब्द विवृतिः ।

निर्+निष्क्रमणे । “अधिविद्धा तु या नारो निर्गच्छे-
द्ब्रुषिता गृहात्” मनुः । विशेषेण प्राप्तौ च । “पुरुषाः
प्रेष्यतामेके निर्गच्छन्ति धनार्थिनः” भा० व० २५८अ० ।
परा+पराट्ठय गमने परिगतौ च । “यद्वै मनः परागतं
यद्वद्भिमिह वेह वा” अथ० ७।१२।४ । “विद्यया तत्ता-
रोहन्ति यत् कामाः परागताः” शत०ब्रा० १०।५।४।१६ ।
व्याप्तौ च । “स्फुटपरागपरागतपङ्कजम्” माघ ।

परि+परितो गतौ “यथा हि सूरुभगवता(स्त्वर्थेण)नित्यशः
परिगम्यते” भा०व० २०४ अ० । वेष्टने च “अथ स वल्क-
दुक्कलकुथादिभिः परिगतोऽज्वलदुद्धतवाल्गुभिः” भट्टिः ।

प्रति+वैपरीत्येन गतौ (यत् आगतस्तत्तैव गमने) “भवतु
प्रतिगमिष्यामस्तावत्” शङ्क० । “अधीतां योगहीनस्य विद्यां
प्रतिगतामिव” रामा०सुन्द० १८अ० ।

वि+विशेषेण गतौ विच्छेदे विगमे च । “अवनितलविगतैश्च
भूतसंघैः” भा० द्रो० ३७अ० । “ततो निशा साव्यगम-
न्महात्मनाम्” भा० व्याख० ६४अ० । “अज्ञा च नो मा-
विगमत्” मनुः । “इचिभक्तुरस्य विरहाधिगमा-
दिति सन्ध्ययापि सपदि व्यगमि” माघः ।

सम्+सङ्गमे अक० आ० । “यत्न देवाः समगच्छन्त विश्वे” ऋ०
३०।८२।६ । “सङ्गच्छस्व सया सार्द्धमेकेनैकमराशन !” भा०
अयो० १५३अ० । “जले स्थले चान्तरीक्षे गङ्गासागर-
सङ्गमे” प्रा०त० । “परमं भगवत्त्वेवं संगमिष्ये त्वया सह”
भा० व० ३०६ अ० । “दिष्टा मे सङ्गतं यथा” भा०
सम्यग्गतौ पर० सक० । “सङ्गच्छ पोक्षि ! स्तौषं माम्”
भट्टिः । गमेः कर्माविशेषे उपपदे कर्त्तरि ख । तरङ्गमः
हृदयङ्गमः भुजङ्गमः इत्यादि । उरवादिषु उपपदे ङ ।
उरगः भुजगः तरगः हृद्गुगः अन्तग इत्यादि ।

गम पु० गम-यथायथं भावादौ अप् । १जिगीषोर्गता-
याम्, २पथि, अमरः ३दूतभेदे, ४गमने, च । ५अप-
र्यालोचिते अध्वनि मेदि० । ६सङ्कपाठे हेम० ।
गम्यते कर्षणि अप् न टङिः । ७गम्यमाने मागोदौ ।
“अश्वस्यैकाहगमः” पा० तत्त्व गमने “दृष्टसिंहदृष्टिकवटै-
र्विद्धि स्थानं गमागमौ नस्तः” षट्पञ्चाशिका ।

गमक ति० गमयति गम-णिच्-एवुल् । १गमयितर २बोधके
च “सापेक्षत्वेऽपि गमकत्वात् समासः” मङ्ग०भा०
“यत् प्रौढत्वसुदारता च वचसां यज्ञार्थतो गौरवम्
तच्चेदस्ति ततस्तदेव गमकं पाण्डित्यवैदग्ध्ययोः” सा-
लतीमा० । ३स्वरभेदे । “गमकः स्वश्रुतिस्थानस्थानां
श्रुत्यन्तराश्रयात् । स्वरौ यो मूर्च्छनामेति गमकः स
इहोच्यते । कस्मिन्तः स्फुरितो लीनो भिन्नः स्वविर-
ण्य च । आह्वतान्दोलितौ चेति गमकाः सप्त की-
र्त्तिताः । सासमोपनिशयान्तु शेषप्रहरमात्रके ।
साधकः सलिले स्थित्वा गमकान् सप्त साधयेत् । दानि-
णात्मा हरिप्रोक्तौ गायन्ति गमकानिमान्” सङ्गी०दा०
गमथ पु० गम-अथच् । पथिके उज्ज्वद० ।

गमन न० गम-भावे ल्युट् । स्वाश्रयसंयोगविभागासम-
वायिकारणे १क्रियाभेदे “प्रसारणञ्च गमनं कस्मान्येतानि
पञ्च च” “भ्रमणं रेचनं स्यन्दनोर्ज्ज्वलनमेव च । ति-
र्यग्गमनमप्यत्र गमनादेव लभ्यते” भाषा० । उत्क्षेपण-
शब्दे १०८६ष्ट० विवृतिः । २जिगीषोः प्रयाणे च अमरः ।
गमिन् ति० “मविष्यति गम्यार्दयः” पा० गम-भ्ये इनि ।